

Διπλωμάτης! κόσμος ψεύτης
Πλαστός φίλος, τρῶνός κλέφτης.

H. ZEPHOS.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Στρατιώτης ἐκ Σταργάρδ τοῦ Μακλεμβούργου ἵσταται πρὸ τῶν Παρισίων παρὰ ταῖς προφυλακαῖς λαβὼν ἐπιστολὴν ἐκ τῆς πατρίδος του, τὴν ἀποσφραγίζει ἀμέσως διότι ἐκ πολλοῦ χρόνου δὲν εἶχεν ἀκούσῃ τι περὶ τῶν οἰκείων. Ἀναγινώσκων αὐτὴν τοσοῦτον βυθίζεται εἰς τὸ περιεχόμενον ὥστε οὔτε βλέπει οὔτε ἀκούει τί γίνεται κύκλῳ αὐτοῦ. Αἰφνης θόρυβός τις τὸν ἀναγκάζει νὰ στρέψῃ τὸ βλέμμα καὶ ἔντρομος παρατρεῖ καὶ χαιρετίζει τὸν βασιλέα, τὸν πρίγκηπα διάδοχον καὶ τὴν θεραπείαν των. Ἰδὼν ὁ βασιλεὺς τὴν ταραχὴν του καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἐκπεσοῦσαν τῆς χειρὸς του, ἔρχεται πρὸς αὐτὸν ἐφιππος καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἀλοιπὸν, ἔλαβες γράμμα παρὰ τῆς μνηστῆς σου; — «Ὁχι Μεγ. παρὰ τοῦ πατρὸς μου». «Ἡμπορῶ νὰ τὴν ἀναγνώσω καὶ ἐγὼ, ἡ περιέχει μυστικά;» — «Ὁ στρατιώτης προσφέρει τὸ γράμμα, ὁ δὲ βασιλεὺς ἀναγινώσκει μεγάλη τῇ φωνῇ τάδε· ἀμετὰ δύο ἐβδομάδας τελοῦνται οἱ γάμοι τῆς ἀδελφῆς σου· ἡ ἀπουσία σου θὰ καταλυπῇσῃ ἡμᾶς ἅπαντας, ἰδίως δὲ τὴν γηραιάν σου μητέρα. Δὲν πειράζει ὅμως κτύπα καλὰ τοὺς Γάλλους ἵνα κλείσωσι τέλος πάντων τὸ ῥυπαρὸν στόμα των». Ὁ βασιλεὺς ἀποδίδει τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἀπέρχεται. Μετ' ὀλίγον ὁ στρατιώτης ἀπροσδοκῆτως λαμβάνει ἄδειαν δεκαπενθήμερου ἀπουσίας καὶ ἀναλώμασι τοῦ βασιλέως ἔρχεται εἰς Μακλεμβούργ, συνεορτάζει τοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς του καὶ μετὰ τῆς γηραιᾶς μητρὸς του καὶ τῶν ἄλλων συγγενῶν προπίνει εἰς ὑγείαν τοῦ βασιλέως του.

Ἄγγλος τις ἐκ Παρισίων τῇ 27/8 νοεμβρίου ἐπέστειλεν εἰς τὴν «Βελγικὴν Ἀνεξαρτησίαν» μακρὰν διατριβὴν περὶ τῶν αὐτόθι ἐδωδίων ἐξ ἧς ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς. «Τὸ βόειον κρέας τιμᾶται ἀντὶ 4 φρ. καὶ 20 τὴν λίτραν· τὸ ἵππειον 1 φρ.· οἱ Γάλλοι συνείθισαν εἰς τὸ ἵππειον κρέας τοσοῦτον ὥστε τὸ τρώγουσι καθ' ἑκάστην χωρὶς γὰ πάθωσι στομακᾶκην. Περί πλέον τρώγουσι

καὶ κρέας ὄνειον, οὗ τινος οἰκτεῖρουσι τὴν σπάν. διότι οἱ Πρώσσοι σὺν τοῖς ἄλλοις τοὺς ἤρπασαν καὶ τοὺς ὄνους. Καφὲ, σάκχαρι, κηρία πωλοῦνται ἀντὶ τῆς συνήθους τιμῆς, ὁ τυρὸς ὑπερτιμᾶται οὐχὶ ἔνεκα σπάνεως ἀλλὰ διότι οἱ κάπηλοι τὸν φυλάττουσι διὰ τοὺς γνωστοὺς φίλους των. Ἐν ὀρνίθιον τιμᾶται 25 φρ. μίαν περιστέρα 30 φρ. τὸ ἀρτιπαγὲς βούτυρον 35 φρ. ὄνειος κρέας 6 φρ. Ὀσπρια καὶ ἡγεώμηλα ὑπάρχουσιν ἐν ἀφθονίᾳ. Ὁ Ἄγγλος μεθ' ἑπτὰ ἄλλων φίλων του ἀντὶ 14 φρ. καὶ 50 καθ' ἑκάστην ἐβδομάδα, ἐδείπνει ζωμὸν, κρέας μετ' ὀσπρίων, πρὸς δὲ μετὰ ἄλλως μαγειρευομένων λαχάνων, τυροῦ, καφὲ, οἴνου, ἄρτου καὶ καπνοῦ.

Ὁ ἐν Φορζάιμ χρυσοχόος Βίτσιγγερ, ἐπιστείλας πρὸ τινων ἡμερῶν τῷ κόμητι Βίσμαρκ πολύτιμον χρυσὴν γραφίδα, δι' ἧς νὰ συνυπογράψῃ τὴν μεταξὺ Γερμανίας καὶ Γαλλίας συνθήκην, ἔλαβε παρὰ τοῦ κόμητος τὴν ἐπομένην ἀπάντησιν. «Τὸ ὠραῖον καὶ καλλιτεχνικὸν δῶρον σας εὐηρεστήθη νὰ ἐγχειρίτῃ μοι ὁ τοῦ μεγάλου δουκὸς σύμβουλος κ. Ζόλυ· ἀπορῶ πῶς νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὴν εὐχαριστίαν μου· καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ξίφος τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους ἐτέλεσεν ἔργα ἐνδοξότατα, ὑπέρογκον τιμὴν ἀπονέμετε εἰς τὴν γραφίδα κοσμοῦντες αὐτὴν τοσοῦτον μεγαλοπρεπῶς. Ἐλπίζω ὅτι ἡ χρῆσις εἰς ἣν ὑμεῖς προωρίσατε τὴν γραφίδα ταύτην ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς πατρίδος θὰ πορίσῃ αὐτῇ διαρκὴ εὐημερίαν διὰ τῆς αἰσίας εἰρήνης. Ὑποσχοῦμαι δὲ θεῖα συνάρσει ὅτι ἐν τῇ ἐμῇ χειρὶ ἡ ὑμετέρα γραφὶς οὐδὲν θὰ ὑπογράψῃ ἀνάξιον τῆς γερμανικῆς διανοίας καὶ τοῦ γερμανικοῦ ξίφους. Δέξασθε κτλ».

Ὁ ἐν Τούρς ἀνταποκριτὴς τῆς «Σημαίας» διηγεῖται τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον περὶ τῆς ὑπὸ τῶν Γάλλων ἀλώσεως τοῦ Ὀρλεάνς. Βαυαρὸς λοχαγὸς, κατοικῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ γάλλου τινὸς ἐν Ὀρλεάνς, μοχθήσας ὅλην τὴν ἡμέραν κατεκλίθη παραγγείλας τῷ ὑπὸ τῆς του νὰ μὴ τὸν ἐξυπνίσῃ ἐν μηδεμίᾳ περιπτώσει. Τῇ πρωΐᾳ τῆς ἐπαύριον ἤκουσεν ὁ στρατιώτης τὰ τύμπανα τῶν ἀναχωρούντων συνταγμάτων, δὲν ἐτόλμησεν ὅμως νὰ ἐξυπνίσῃ τὸν κύριόν του. Μετ' ὀλίγον ἀντήχησαν αἱ γαλλικαὶ σάλπιγγες, ὁ δὲ οἰκοδεσπότης ἐλθὼν ἐξύπνισε τὸν λοχαγόν. «Λοχαγε (τῷ εἶπε) χθὲς ἦτο ξένος μου, σήμερον εἶσαι αἰχμάλωτός μου». — «Ἀληθῶς;» ἠρώτησε

σκορδινώμενος ὁ Βαυαρός» — «Ἀληθῶς». —
«Καὶ οὐδεμία ἄρα ὑπάρχει ἐλπίς αἰσίας ἀντιστά-
σεως;» — «Οὐδεμία!» — «Φρίτε (εἶπεν ὁ
λαχογὸς τῷ ὑπηρέτῃ) παράδος τῷ οἰκοδεσπότῃ
τὰ ἡμέτερα ξίφη εἵμεθα αἰχμηάλωτοι». Ταῦτα
εἰπὼν ἐστράφη ἐπὶ τοῦ ἄλλου βραχίονος καὶ ἐκ
νέου ἀπεκοιμήθη.

Ἰδοὺ γελοιογραφία τις δημοστευθεῖσα ἐν Λον-
δίῳ. Ἐπιγράφεται: *Fight and Pray, Μάχη
καὶ Προσευχή*. — Εἶναι διάλογός τις μεταξὺ
τοῦ Βασιλέως Γουλιέλμου, ὑπὸ τὸ γνωστὸν ἔν-
δυμα τοῦ Γρα-Διανόλου, τὴν ζώνην ἐστολισμέ-
νην ἔχοντος δι' ὀλοκλήρου ὀπλοστασίῳ καὶ
κρατοῦντος εἰς τὴν χεῖρα μεγάλην σπάθην, ἐφ'
ἧς ἀναγινώσκεται: *Στραγὴ καὶ τοῦ στρατηγοῦ*
Μόλτικε, ὑπὸ τὸ ἔνδυμα Πρώσσου στρατιώτου,
τὸ ὄπλον ἐπὶ βραχίονος, μετὰ περικεφαλαίᾳ καὶ
ἀλεξικεραύνου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

— Ἐφρονεύσατε πολλοὺς ἐλευθέρους σκοπευτάς;

— Μάλιστα, Μεγαλειότατε, πάντας ὅσους
εὔρομεν.

— Ἐπορπολίσατε πολλὰς οἰκίας;

— Ἀπάσας Μεγαλειότατε.

— Καὶ τὰς γυναῖκας, τοὺς γέροντας, τὰ τέ-
κνα, ἐμποδίσατε νὰ κραυγάζωσι;

— Μεγαλειότατε, εἰσὶν ἄφωνοι διὰ τὴν αἰω-
νιότητα.

— Καλῶς, ἤδη ΠΡΟΣΕΥΧΗΘΩΜΕΝ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ.

Ἐάν ἡττήθης, ἐνδοξος καὶ προσφιλὴς Γαλλία,
Καὶ οἱ υἱοὶ σου ἔπειταν εἰς πατρίκ πεδία,
Ἄν εἰς τὰς μάχας ἔχυσαν τὸ ἅγιόν των αἷμα,
Σὺ δὲν ἡττήθης παντελῶς, ἀλλὰ σὺ τὸραννοὶ σου,
Ἄλλ' αἰ ὀρδοῖ, ὡς ὑψωτε νενοθευμένον στέμμα,
Ὁ θρόνος, ὅστις σ' ἔδωκεν ἐντὸς σφίγκτης ἀλύττου.
Πλὴν ἤδη, ἤδη ἔρριψας τὴν αὐτοκρατορίαν,
Ἦτις, ὡρδοῦλη, ἤθελε νὰ κόπτης εἰς δουλείαν,

Ἦττήθης, πλὴν ἡ ἥττα σου σ' ὑφώνει λαμπρότεραν,
Μήπως τὸ σκοτος δὲν γενῇ τὴν λάμπουσαν ἡμέραν;
Ἰδοὺ κατέπεσεν ὁ γυψ, ὁ Κόρσος Ναπολέον
Αἰχμηάλωτος, διάκειται ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου,
Ἀλλὰ σὲ κατεδίδασκε καὶ νῦν ἀντὶ τροπαίων
Τὴν χώραν σου κατέκλυσαν τὰ πλήθη τῶν ἐχθρῶν σου.
Κατέπεσας, πλὴν πρόσκαιρος θά ᾔναι ἡ σὴ πτώσις,
Σ' ἐνίκησαν· πολὺ γὰρ τὰ ἴσα θ' ἀποδώσῃς.

Ὡ ναὶ εἰς τὰ πεδία σου ἂν ἤδη χρεματίζουσιν,
Ἴπποι ἐχθρῶν, καὶ ἐκθαμβοὶ οἱ Γερμανοὶ βυβρίζουσιν,
Τὴν νικηφόρον μάχισαν εἰς τοὺς πιστοὺς υἱοὺς σου,
Ἀντέχεις καὶ ἀνθίστασαι, τὰς πόλεις σου δ' αἰοῦν·
Καρτέρει, θὰ νικήσῃς τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ σου,
Ἐν ὅσῃ ἤδη μάχονται καὶ γάροντα ἐκπύουσιν,
Καρτέρει μὲ τὸ σύνθημα, Πατρίς, Δημοκρατία,
Θ' ἀρκάσῃ πάλιν λάφυρον τὴν γίκλην ἡ Γαλλία.

Ἦττήθης ναὶ πλὴν πίπτουσα ἐχθρῶν συντρίβεις πλῆθος
Λέν σδόν' ἡ φλόξ ἡ καίουσα εἰς τὸ εὐρύ σου στήθος...
Ἐτοίμη εἰς τὸν πόλεμον, Γαλλία μου, δὲν ἦσο,
Εἰς τοῦτον αἰφνης σ' ἔρριψαν ἐπίβουλοι προδότες·
Ἐλευθερίας ἡ κοιτὶς δικαίως ἐκαλεῖται,
Δικαίως ἀνομάζονται τὰ τέκνα σου ἱππότες·
Ἡ ἥττά σου τὸν τύραννον τῆς χώρας σου βαρύνει,
Ἐκεῖνον καταράσθητι, ἔς ἐκεῖνον ἡ εὐθύνη.

Χαῖρε, Γαλλία, ἐπειδὴ δημοκρατῆσαι ἤδη·
Μὴ θλίβῃσαι μὴ καὶ αὐτὸς ὁ λέων δὲν ἐνδίδει;
Θά ἐπανέλθ' ἡ δόξα σου, θά λάβῃ νέον κλέος,
Ἐάν τὰ τέκνα πίπτωσι, θ' ἀναστηθῶν μεγάλα,
Οἱ ἄνθρωποι δὲν θνήσκουσι ποτὲ, ποτὲ ματαίως,
Θά δοξασθῇς, ὡς ἄλλοτε, ἀπὸ συμβάντα ἄλλα.
Χαῖρε, Γαλλία κ' ἤλπιζε εἰς τὴν ἐλευθερίαν,
Εἰς τοὺς γενναίους σου υἱοὺς κ' εἰς τὴν δημοκρατίαν.

Γαλλία, δὲν σ' ἐνίκησαν, ὁ δαίμων σου ἡττήθη,
Ὅστις καὶ σὲ ἐπρόδωκε καὶ τὴν τιμὴν ἡρνήθη·
Ὅλον τὸ αἶσχος εἰς αὐτὸν, οὐχὶ εἰς τὴν Γαλλίαν,
Ἐκεῖνος σὲ ἠπάτησε, σ' ἐπρόδωκεν ἐκεῖνος,
Μόνος αὐτὸς σοὶ ἔφερε τοιαύτην ἀγωνίαν
Τῆς ἀτιμίας ὁ υἱὸς τῶν Γάλλων ὁ καρκύνος.
Καρτέρει, ὅσον δύνασαι, τὴν ἥτταν θ' ἀποσῶσῃ
Δημοκρατία συμπαγῆς — αὐτὴ θά σ' ἐκδικήσῃ.

Ἐλλην αἰετὶ, δὲν λησμονῶ τοὺς ἄθλους τοῦ Φαβιέρου
Εἴν' ἡ Γαλλία ἡ πατρίς Οὐγκὼ καὶ Βερνυζέρου,
Δὲν λησμονῶ τὸν Κάρολον, τὸν εὐγενῆ Μιλιζόνα,
Ἐκεῖνοι μᾶς ἐγάπησαν, μᾶς ἀγαποῦν οἱ Γάλλοι·
Ἐάν μᾶς ἐγκατέλειψαν ἔς τὸν ἔσχατον ἀγῶνα,
Δὲν ἦσαν αἵτιοι αὐτοὶ, — ἐχθροὶ μᾶς ἦσαν ἄλλοι. —
Νίκα, Γαλλία εὐγενής, ἐξόπνα πάλιν λέων,
Νῦν δὲν κρατεῖ τὰς χεῖράς σου ὡς πρὶν ὁ Ναπολέον.

Α. Γ. ΟΛΥΜΠΙΟΣ.